

finde, men den har ikke gjort som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Rimestad), den har ikke søgt at finde en Begrænsning der, hvor den ikke synes der var en skarp Begrænsning at drage. Derfor har heller ikke det ærede Medlem stillet noget Uendringsforslag med Hensyn til den „lille“ Bæbning, han vil indrømme, men han har strøget den hele Bæbning. Minoriteten har derimod sagt: hvad der paa en direkte Maade bringes i Forbindelse med Danmarks dengang antagne Politik, ville vi ikke gaae nærmere i rettet med, det ville vi foreslaae bevilget. Det, vi foreslaae ikke bevilget, er allerede under de 2 Poster, der her foreligge, steget til en Sum af 46,400 og nogle Rd., og det vil under de kommende Poster stige til en langt betydeligere Sum. Naar Spørgsmaalet er om Erstatning, saa vil jeg spørge de ærede Herrer, om vi, naar vi bringe det derhen til, at vi faae Erstatning for disse 46,400 og nogle Rd. plus de Summer, der senere komme under Forhandling, der tilsammen løbe op til 215,000 Rd., kunne vente at faae mere, og om alt videre Krav paa Erstatning ikke har tabt enhver practisk Betydning. Der ligger altsaa kun i Erstatningsspørgsmaalet det politiske Spørgsmaal. Hvor ligger Klogskaben fra Rigsdagens Side, idet den slaar ind paa den Vej, som jeg formoder vil blive en simpel Følge af Bevillingens Nægtelse, Antagelse, kort sagt af hvad der her vil ske.

Hvad angaaer nu den politiske Stilling i det Hele, hvormed Minoriteten søger at forsvare de Summer, som her ere omtalte, saa har den første ærede Taler i en væsentlig Grad omtalt den, men jeg troer dog at skyldes ham, og ogsaa mig selv, som i flere Henseender staaer noget sondret fra ham, endnu at tilføie nogle enkelte Bemærkninger. Paa den Tid, disse Sager burde have været for og maaskee kunde have været for her i Rigsdagen, var det, at der i Rigsdagen ivrigt blev arbejdet paa at gjøre det klart for Kongen, at det Ministerium, som dengang var ved Roret, ikke nød Rigsdagens Mistillid. Under den Forhandling, som dengang fandt Sted, udhævede man særligt et af det daværende Ministeriums Medlemmer som den, man satte Priis paa;

man udhævede det, idet man sagde: Havde vi dog beholdt det Bluhmefske Ministerium og ikke faaet det Drstedfke! Men hvilket Navn er det, der falder sammen med den hele politiske Indskyldelse, som har ledet til, jeg vil ikke sige Udgifter i saa stort et Omfang som dem, der foreligge, men Udgifter af denne Natur? Jeg spørger, om det ikke netop er den Mand, som man dengang udhævede paa en ganske særlig Maade og ligesom søgte at udsondre fra Mistilliden. Og hvorfor mon man har gjort det, om der har været Mening og Ålvor i disse Ord — og det har der været —? Man har gjort det, fordi man ansaae den Politik, som dengang fulgtes, og som var indledet af ham — og man vidste ogsaa dengang, at den var forbunden med visse Kunstinger og Bæbninger — for lykkelig og uønskelig for Landet (Nei! Nei!). Man ansaae den for lykkelig og uønskelig for Landet, thi ellers havde det været urigtigt at udpege dette Navn, hvortil denne Politik var knyttet (A. Sager: Det var en ubevæbnet Neutralitet, der meentes!). Ja, maaskee den ærede Rigsdagsmand, der vil have en ubevæbnet Neutralitet, vilde, hvis han havde været i Regjeringen, have bevæbnet endnu stærkere. Det er saa overordentlig let at staae uden for og et Åar efter sige, at Neutraliteten skulde have været ubevæbnet; jeg er overbevist om, at, dersom vi havde haft en ubevæbnet Neutralitet, og der var bleven krummet et Haar paa vore Hoveder, og dette kunde have været afværget ved en lille Smule Bevæbning, saa vilde den første Klager have været det ærede Medlem, der altid er blandt de Første, der klage, og klage høit. Jeg bebrejder ham ikke dette; det er uønskeligt for os, at vi have Røgen, der saaledes som „ensant perdu“ kaster sig ud i den store Storm — jeg anseer det for meget heldigt; men jeg har dog villet gjøre opmærksom derpaa, thi derved faae maaskee det ærede Medlems Bemærkninger lidt mindre Vægt. Jeg siger, at Udtalelsen dengang maa have haft den Betydning, som jeg udhævede, og enhver Votering heri Rigsdagen, hvorved vi nu underkjenner de Fordele, som staae i Forbindelse med Neutraliteten, vil blive fortolket derhen, at vi dog ikke rigtig alvorlig sæt Priis paa denne Neutralitet, at